

12. Разинкина Н. М. О языковых особенностях текстов нежесткого типа (на материале научно-популярной литературы) / Н. М. Разинкина // *Функциональная стилистика: Теория стилей и их языковая реализация.* – Пермь: [б. и.], 1986. – С. 65 – 73.

13. Психолингвистика за рубежом: Сб. ст. / отв. ред. Леонтьев А. А. и Сахарный Л. В. – М.: Наука, 1972. – 127 с.

14. Сергеева Л. А. О соотношении объективных и субъективных факторов в значениях эмоционально-оценочных прилагательных в современном русском языке / Л. А. Сергеева // *Исследования по семантике.* – Уфа: [б. и.], 1982.

15. Стернин И. А. Проблемы анализа структуры значения слова / И. А. Стернин. – Воронеж: [б. и.], 1979. – 211 с.

16. Хидекель С. С. Оценочный компонент лексического значения слова / С. С. Хидекель, Г. Г. Кошель // *Иностранные языки в школе.* – 1980. – №4. – С. 11–13.

О. В. Нахапетова,

Одесский национальный морской университет,
кафедра украиноведения, историко-правовых и языковых дисциплин

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ИССЛЕДОВАНИЯ КОННОТАЦИИ В СОВРЕМЕННОМ ЯЗЫКОЗНАНИИ

В статье проанализированы проблемы места коннотативного компонента в структуре значения слова, неоднозначного понимания коннотации как языкового явления и трудности при попытках классификации коннотативной лексики.

Ключевые слова: коннотация, денотация, эмоциональность, экспрессивность, оценочное значение, стилистическое значение, коннотативный компонент.

O. V. Nakhapetova,

The Ukrainian studies department, historical-legal
and linguistic disciplines of Odessa National Maritime University

THEORETICAL STUDIES CONNOTATIONS IN MODERN LINGUISTICS

The article analyzes the problems of space connotative component in the structure of the meaning of the word, ambiguous understanding connotations as linguistic phenomena and difficulties when attempting classification connotative vocabulary.

Traditionally, the connotation is treated as a set of emotional, evaluative, expressive and stylistic components.

Obviously, there are many points of view on connotation, its structure, the problem of delimitation of its components due to lack not only psychological, but also the linguistic theory of emotional speech. The difficulty of distinguishing emotional, expressive and evaluative components is that they are closely interrelated. On the one hand, the assessment of a person of an object or phenomenon associated with emotional distress, on the other hand, there is a close relationship emotional assessment.

Thus, the diversity of views on the connotation cause ambiguity understood in the meaning of the word, hence the need for a deeper theoretical study as an aspect of linguistics.

Key words: connotation, denotation, emotionality, expressiveness, the estimated value, the stylistic value, connotative components.

УДК 811.161.2'373.23(477.86)

С. П. Павелко,

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова,
ст. викл. кафедры украинської мови

ОСОБЛИВОСТИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ЧАСТИНИ ІМЕННИКА М. КОСОВА

В статті досліджуються частотні чоловічі імена, які функціонували в антропоніміконі м. Косова Івано-Франківської обл. з 1951 по 2000 рр. Матеріал, зібраний шляхом суцільної вибірки, дає змогу об'єктивно простежити якісний та кількісний склад цієї групи антропонімів.

Ключові слова: особове ім'я, антропонім, онім, іменник, функціонування, частотність, антропонімна динаміка.

В сучасній лінгвістиці значна увага приділяється всебічному вивченню ономастичних одиниць. Друга половина ХХ ст. ознаменувалася значними досягненнями української антропоніміки, з'явилося чимало робіт, присвячених вивченню особових імен. Історичний аспект цього класу онімів досліджували М.Л.Худаш, Л.Л.Гумецька, М.О.Демчук, І.М.Железняк, Р.Й.Керста, О.Д.Неділько, І.Д.Сухомлин, М.І.Сенів, Р.І.Осташ, В.В.Денисюк. Сучасний стан розряду особових імен ґрунтовно представлено у працях П.П.Чучки, Л.В.Кракалії, С.Є.Панцьо, Т.Д.Космакової, О.Ю.Касім, О.Ю.Карпенка, Л.П.Зайчикової, С.Л.Брайченко, Д.О.Жмурко, Ю.Медведевої, І.Д.Скорук, Т.В.Кравченко, Н.О.Свистун, Т.В.Бути, О.В.Чорноус. Попри активне поживлення та вагомі успіхи в цій царині поза увагою лінгвістів залишаються поки що не вивчені антропонімікони багатьох історико-географічних теренів України, в тому числі й Косівщини.

В цій розвідці ставимо на меті простежити, як розвивався частотний чоловічий іменник мешканців м.Косова з 1951 по 2000 роки. До цієї групи ми уналежноємо широковживані антропоніми нижче першої десятки, які мають не менше п'яти вжитків. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення таких завдань: 1) виявити всі чоловічі імена, які потрапляли до складу частотних протягом досліджуваного нами періоду; 2) встановити питому вагу частотних антропонімів упродовж усіх періодів; 3) простежити якісні зміни частотних онімів на кожному хронологічному зрізі.

Антропонімікон м.Косова із середини ХХ ст. характеризується збільшенням іменного репертуару. Це, безперечно, вплинуло на якісний та кількісний склад частотних імен. У 1951-1960 рр. список усіх новонароджених складає 46 імен – до

частотної групи потрапляє 12 онімів, у 1961-1970 рр. – 49 імен і на одну одиницю збільшується частотна група, 1971-1980 рр. – 54 і відповідно 14 частотних лексем. Найбільше ця група поповнилась у 1981-1990 рр. – до 20 одиниць, хоч іменний репертуар скоротився до 51. На останньому часовому проміжку – 1991-2000 рр. групу частотних онімів представляє 16 лексем, а антропонімікон міста обслуговує 52 імені. На кожному наступному хронологічному зрізі іменник формується в першу чергу за рахунок онімів попереднього зрізу і за рахунок тих, які вибули з іменника раніше, а потім уже за рахунок нових.

Аналіз онімів, які побували в цій групі, засвідчує, що у різні часи вони функціонували з неоднаковою інтенсивністю. Одні з них з часом підвищували свій статус, інші – знижували.

Простежимо якісний склад та динаміку розвитку цього розряду імен за періодами. У 1951-1960 рр. склад частотних лексем нараховує 12 одиниць. Тут повторились оніми минулого десятиліття: *Анатолій, Дмитро, Богдан, Григорій* (два інші – *Ігор і Олександр* – піднялись до першої десятки). Сім антропонімів, які уже функціонували в іменнику, набули статусу частотних чи закріпили його: *Валерій, Віктор, Любомир, Мирослав, Олег, Петро, Степан*. До міського репертуару вперше потрапляє онім *Сергій*, посівши 18 місце саме в цій групі. Антропонім *Валерій* хоч і “увірвався” в іменник відразу до десятки, протримався там недовго – одне десятиліття. Після 20-річного перебування в частотній групі він ще два десятиліття знаходився серед рідкісних, а на сучасному етапі – в колі одиничних. Онім *Віктор* не піднімався до імен-фаворитів, проте довго (40 років) протримався серед частотних. Слов'янський антропонім *Любомир*, пройшовши два нижні щаблі, вперше піднявся до частотної групи і надалі ще залишиться саме тут. Подібний шлях розвитку пройшов й інший слов'янський композит – *Мирослав*. Антропонім *Олег*, увійшовши в іменник у 1941-1950 рр., коли мав трьох найменувачів, активно прямує вгору. На даному етапі він посів 13 місце, а вже в наступному займе 10 позицію. Останні дві лексеми – *Петро і Степан* – не покидали іменник жодного разу. Саме з цього часу *Петро* залишається в частотній групі, змінюючи лише ранговий номер. На нашу думку, ця лексема вже не зможе повернути собі ту міцну позицію, яку мала в кінці XIX ст. і до середини XX ст. Шість десятиліть *Петро* поперемінно займав від 5 до 10 місця в десятці. Як і більшість традиційних імен, його утримує в групі частотних родянна традиція та релігійний фактор. Онім *Степан* найвище піднімався на 8, 9 і 10 позиції, але то було на перших чотирьох хронологічних зрізах. Він раніше потрапив до частотних імен, чергуючися зрідка з рідкісними, саме в цій групі перебуває зараз і має трьох носіїв.

Упродовж 1961-1970 рр. кількісний і якісний склад частотних імен мало що змінявся. Чисельно група зросла лише на одну лексему. Щодо якісного складу, то тут можна виокремити три підгрупи: 1) імена, спільні з попереднім десятиліттям: *Богдан, Сергій, Віктор, Мирослав, Степан, Любомир, Петро, Дмитро, Валерій*; 2) імена, які знизили свою частотність – *Іван, Михайло*. В 1951-1960 рр. вони займали 4 і 5 місця в десятці, а в описуваний період розташувалися в такій же послідовності, зайнявши 11 і 12 ранг. Надалі *Іван* ще один раз повернеться до півної десятки, а *Михайло* залишиться серед частотних по сьогодні; 3) імена, які покращили своє вживання – *Віталій і Тарас*. Онім *Віталій*, що вперше

zareestrowano в іменнику в 1946 р., має не багатьох шанувальників. Після двадцятирічного перебування на периферії в групі рідкісних імен він підніметься на одне десятиліття до частотних – на 16 місце. Ще через десяток років перестрибує ряд імен і потрапляє до центральної частини іменника вже на 6 місце, зсуючися згодом на 9, а в кінці XX ст. знову перебуває в частотній групі.

Онім *Тарас* також не постійно функціонував в антропоніміконі міста. Перша фіксація його датується 1928 роком зі статусом одиничного. В 1931-1940 рр., відразу піднімається до частотних на 17 місце і має вже 5 ужитків – 1,90 %. Нове і краще життя цього оніма розпочалося в другій половині XX ст.: 1951-1960 рр. – у групі рідкісних імен, в описуваний період серед частотних, а з 1971 року і по сьогодні воно перебуває у першій десятці.

Чоловічий іменник 1971-1980 рр. обслуговувала найбільша кількість лексем, але це майже не вплинуло на збільшення числа частотних онімів. Якісні зміни тут суттєвіші. Якщо на попередньому зрізі повторилося дев'ять антропонімів, то в даний час лише п'ять: *Богдан, Віктор, Іван, Михайло, Петро*.

Ще п'ять лексем покращили свій статус: *Анатолій, Євген(ій), Назар(ій), Олексій, Ростислав*. З останньої п'ятірки найкращі шанси в оніма *Назар(ій)*. Потрапивши вперше в іменник у 1957 році як одиничний, з часом він набуває все більшої популярності і зараз перебуває серед найулюбленіших антропонімів міста. За даними Н.О.Свиствен, онім *Назарій* поряд з іншими належить до найуживаніших чоловічих імен м.Тернополя 1999 року [7:116]. У м.Донецьку, починаючи із сорокових років і до кінця XX ст., цей антропонім також бере участь в оновленні іменника[4:8].

У найгіршому становищі знаходиться онім *Анатолій*. Він утретє піднявся до частотної групи, а надалі почав швидко втрачати свою активність. Краща доля чекала на наступні 4 імені. Лексема *Євген(ій)* після 40-річного перебування в складі рідкісних імен вперше піднімається до частотної групи. Автохтонний слов'янський антропонім *Ростислав* повторив шлях свого попередника, але здобувши новий статус, ці імена одержали різну кількість прихильників: *Ростислав* – 10 (1,72 %), *Євген(ій)* – 5 (0,86%). Хвиля оновлення винесла на поверхню й ім'я *Олексій*, яке здійснило різкий стрибок із 46 місця (група одиничних) на 23. Протягом свого функціонування цей антропонім зазнавав постійних коливань. Дуже довго він не міг пробити собі шлях до центральної частини іменника.

Ще 4 оніми: *Ігор, Микола, Олег, Ярослав* на цьому часовому проміжку звузили коло своїх прихильників – усі вони покинули півну десятку. Надалі *Миколі* і *Олегу* вистачить сил піднятися до імен-фаворитів. Міцна сила традиції та релігійний фактор піднесе перше ім'я навіть до 3 позиції, а мода відносно другого оніма дасть йому змогу піднятися на 9 сходинок.

В 1981-1990 рр. темпи оновлення розряду частотних імен прискорюються. Це угруповання представлено найбільшою кількістю лексем – 20. Сюди увійшли переважно традиційні українські імена та ряд слов'янських автохтонімів. 10 онімів підтвердили своє перебування в цій групі: *Богдан, Віктор, Євген, Ігор, Микола, Михайло, Олег, Петро, Ростислав, Ярослав*, однак тільки *Ігор, Михайло, Петро, Ярослав* збережуть свій статус і далі. *Богдан*, долучившись до *Миколи та Олега*, в 1991 – 2000 рр. поверне собі славу минулих літ – перебуватиме в частотній десятці.

Протилежна участь чекає на долю двох інших антропонімів - *Віктора* і *Ростислава*. Обидва вони відійдуть до розряду рідкісних імен, змінивши 21 позицію на 27 (*Віктор*) і 26 на 30 (*Ростислав*).

Виходом з іменника на останньому хронологічному зрізі закінчилася кар'єра оніма *Євген*. У наших матеріалах це ім'я частіше представлено усіченим варіантом, але зрідка трапляється й повний - *Євгеній*. Словник власних імен людей фіксує обидва варіанти [9:57]. На думку О.В.Суперанської, "усічення на -ій було природним процесом, у результаті якого утворювалися звичайні імена, причому більш коротка форма стала мирською, а більш довга - церковною" [11:64-65]. Слушною з цього приводу є думка О.Ю.Касім про те, що "функціонування обох форм сприяло збагаченню чоловічого іменника" [3:17]. Вперше увійшовши в антропонімікон м.Косова в 1904 році, онім *Євгеній* довго завойовував симпатії своїх прихильників, не оминувши двох нижніх щаблів. Двадцятирічне перебування в складі частотних імен було піком його популярності. В інших регіонах України онім *Євген(ій)* не втратив своїх шанувальників. Як засвідчують дані ономастичних досліджень, у м.Луцьку, м.Тернополі це ім'я вживається досить активно [10:6;7:116]. А на території Українського Придніпров'я та в м.Донецьку воно уводило навіть до десятки імен-фаворитів [6:7; 4:7]. У м.Мелітополі поряд із ще 7 онімами в 90-х роках ХХ - початку ХХІ ст. воно також входить до найпоширеніших [1:27].

Досліджувана група поповнилася шістьма лексемами, які через певний проміжок часу відновили свою частотність. З розряду рідкісних сюди вже вчетверте повернулись оніми *Дмитро*, *Мирослав*, *Степан* та втретє - *Любомир*, *Павло*. Три антропоніми - *Арсен*, *Максим*, *Святослав* - вперше вплилися до частотних імен. Ці лексеми здавна функціонують в Україні, але за часом появи в іменнику м.Косова їх можна уналежнити до неологізмів.

Найпізніше з них сюди потрапив онім *Максим* - 1979 рік - одна фіксація. Як бачимо, він швидко полюбився батькам і через десятиліття значно покращив свої позиції - його отримало сім новонароджених, на останньому хронологічному зрізі - вже дванадцять хлопчиків. Не виключно, що популярність цієї лексеми буде зростати й далі.

Антропонім *Арсен(ій)* з'явився в іменнику на десять років раніше - в 1969 році (також як одиничний), далі - розряд рідкісних імен. На досліджуваному етапі має п'ять найменувань (0,68 %) і в наступний період стільки ж. Ім'я побутує у двох формах: старій церковній *Арсеній* і новій - *Арсен*. Дослідниця І.Д.Скорук зафіксувала у м.Луцьку лише останній варіант - *Арсен*, і там він перебуває в групі маловживаних [10:6]. За підрахунками Н.О.Свиствен, у м.Тернополі це ім'я з групи мало- або найменш живаних у кінці ХХ ст. піднялося до групи широкоживаних [8:9].

Слов'янський онім *Святослав* увійшов до репертуару косівчан у 1952 році - один ужиток. В описуваній період це були найкращі для нього часи - 28 позиція (шість найменувань). Інші три десятиріччя він перебував у групі рідкісних імен і мав від 2 до 4 носіїв. Очевидно, антропонімічна ностальгія за старими іменами стала причиною їх появи в іменнику.

Список частотних імен розширився за рахунок ще двох лексем. З першої десятки вийшли *Руслан* й *Сергій*. Усього онім *Руслан* чотири десятиліття обслуговував іменник, з них два - у розряді рідкісних, одне - 9 місце у десятці, одне

- серед частотних (12 вжитків - 1,63%). Антропонім *Сергій* функціонував у іменнику 5 десятиліть, він більше тяжів до частотних (чотири зрізи) і лише один раз піднімався до панівної десятки імен.

Зіставлення групи частотних онімів (1991-2000 рр.) з аналогічним комплектом 1981-1990 рр. доводить, що більшість із них уже визначили свій статус і на даному етапі тільки підтвердили його. Найстійкішими виявилися знову десять лексем: *Арсен*, *Дмитро*, *Георг*, *Любомир*, *Максим*, *Михайло*, *Павло*, *Петро*, *Сергій*, *Ярослав*. Вони обслуговують більшу частину описуваного угруповання. Припускаємо, що ці антропоніми й надалі будуть репрезентувати активну частину іменника.

На останньому хронологічному зрізі активізувався попит на лексеми *Владислав*, *Олексій*, *Станіслав*. Перше і третє ім'я вперше отримали титул частотних. Онім *Владислав* потрапив до іменника в 1945 р., повторився в 1947 р., далі двадцятирічна перерва. Відродження його відбулося на десятому хронологічному зрізі (1971-1980 рр.) - 4 вжитки (0,68%), у наступному періоді - 3 вжитки (0,40%). В даний час займає 20 позицію і полюблює 8 подружнім парам. Припускаємо, що надалі ім'я зміцнить свої позиції і підніметься до першої десятки. До найуживанішої групи онімів воно вже потрапило в іменнику м.Тернополя [8:7], м.Кіровограда [12:7], м.Іллічівська та сіл Одеської області [13:153].

Автохтонний слов'янський онім *Станіслав* у репертуарі косівчан вперше з'явився в 1926 році, вдруге - через рік, далі десятирічна перерва, тоді двічі в групі одиничних (1941-1960 рр.) і знову вихід на десять років. З 1971-1980 рр. вживається у місті безперервно, останнім часом його отримало п'ять хлопчиків (1 %). Антропонім *Олексій* давно функціонує в іменнику, а в групі частотних перебуває вдруге.

Інші три оніми - *Віталій*, *Іван*, *Олександр*, - навпаки, звужили коло своїх прихильників. *Віталій* і *Олександр*, вийшовши з десятки, вдруге впливаються до частотних імен, *Іван* - втретє. Незважаючи на зміну свого статусу, ці антропоніми використовуються дуже активно і будуть популярними тут і в третьому тисячолітті.

Отже, антропонімічна система перебуває в безперервному русі, список частотних імен упродовж п'ятидесятирічного періоду постійно змінювався. Найстійкішим у цій групі виявився онім *Петро*, який із середини ХХ ст. і по сьогодні залишається постійно частотним. За ним за вживаністю йдуть лексеми *Богдан*, *Віктор*, *Дмитро*, *Любомир*, *Михайло*, *Сергій* - частотними вони перебували на чотирьох хронологічних зрізах; ряд імен функціонували по два-три десятиліття. Найменше в даній групі впродовж досліджуваного періоду протримались 8 імен - *Владислав*, *Григорій*, *Назарій*, *Олександр*, *Руслан*, *Святослав*, *Станіслав*, *Тарас* - по одному десятиліттю.

Питома вага фонду частотних лексем постійно збільшувалася. У 1951-1960 рр. вона становила 22,34 %, у 1961-1970 рр. - 27,16 %, у 1971-1980 рр. - 29,75 %, 1981-1990 рр. - 35,03 %, 1991-2000 рр. - 36,65%. Щоправда, в кінці ХІХ ст. цей процес також характеризувався висхідним темпом, але концентрація імен була суттєво відмінною - в 1880-1890 рр. вона становила лише 6,07%, іншим був і набір лексем. Попри всі зміни частотні імена охоплюють значну частину носіїв і "забезпечують кількісну та якісну спадкоємність репертуару"[5:30].

Література

1. Алексеевко Г. Динаміка власних імен мелітопольців (на прикладі ХХ століття) / Г. Алексеевко // Урок української. – 2004. – №10. – С.26-32.
2. Буга Т.В. Динаміка особових імен Центральної Донеччини (кінець ХІХ – початок ХХІ ст.: автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01./ Т.В.Буга. – Донецьк, 2010. – 20 с.
3. Касим Е.Ю. Именник украинского населения Одесщины со второй половины ХІХ по 80-е гг. ХХ в.: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.02 / Касим Елена Юрьевна. – Ужгород, 1986. – 208 с.
4. Кравченко Г.В. Динаміка українського іменника м.Донецька з 1890 по 1990-і роки: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. / Г.В.Кравченко. – Донецьк, 2000. – 19 с.
5. Медведєва О.Ю. Частотний чоловічий іменник Українського Придунав'я / О.Ю.Медведєва // Науковий вісник Ізмаїльського педагогічного інституту: [зб. наук праць]. – Ізмаїл, 1998. – Вип.5. – С.30-35.
6. Медведєва О.Ю. Динаміка особових імен мешканців Українського Придунав'я (на матеріалі Кілійського та Болградського районів Одеської області): автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. / О.Ю.Медведєва. – Одеса, 2001. – 19 с.
7. Свистун Н.О. Именник м.Тернополя (за даними ЗАГСУ 1999 р.) / Н.О.Свистун // Наукові записки. -Серія: Мовознавство. – Тернопіль: ТДПУ, 2000.- Вип.2. – С.116-118.
8. Свистун Н.О. Динаміка антропонімікону м.Тернополя ХІХ-ХХст.: автореф. дис. ...канд. філол. науки: 10.02.01 / Н.О.Свистун. – Чернівці, 2006. – 20 с.
9. Скорук І.Д. Динаміка антропонімікону м.Луцька в ХХ ст.: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / І.Д.Скорук. – К., 1999. – 16 с.
10. Скрипник Л.Г., Дзятківська Н.П. Власні імена людей: словник-довідник / Л.Г.Скрипник, Н.П.Дзятківська. – К.: Наукова думка, 2005 – 335 с.
11. Суперанская А.В. Ударение в собственных именах в современном русском языке. – М.: Наука, 1966 – 259 с.
12. Черноус О.В. Динаміка особових імен м.Кіровограда у ХХ ст.: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / О.В.Черноус. – К., 2011. – 20 с.
13. Шевчук Л.В. Динаміка найуживаніших чоловічих імен мешканців сіл центральної частини Одеської області / Л.В. Шевчук // Мова. Науково-теоретичний часопис. – Одеса: Астропринт, 2012. - №18. – С.150-153.

С. П. Павелко,

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова,
кафедра украинского языка

ОСОБЕННОСТИ ЦЕНТРАЛЬНОЙ ЧАСТИ ИМЕННИКА Г. КОСОВА

В статье анализируются частотные мужские имена, которые функционировали в антропонимиконе г.Косова Ивано-Франковской обл. с 1951 по 2000 гг. Материал, собранный путем сплошной выборки, позволил объективно проследить качественный и количественный состав этой группы антропонимов.

Ключевые слова: личное имя, антропоним, оним, именник, функционирование, частотность, антропонимная динамика.

S. P. Pavelko,

Odessa National I. I. Mechnikov University,
Department of the Ukrainian language

THE FEATURES THE CENTRAL PART OF NOUNS IN KOSIV TOWN

The article is dedicated to the research of the frequently used male names, which had functioned in the anthroponomical system of the town of Kosiv the Ivano-Frankivsk region from 1880 till 1950. The material collected by means of continuous sample has permitted to follow objectively the qualitative and quantitative composition of this group of anthroponyms.

The analysis was done on the five time slices. All the male names that got into the frequency ones during the studied period were found. The proportion of this group of onyms during all periods was found. The qualitative changes in the category of frequency names are learned on each chronological slice.

Anthroponymicon of Kosiv from the middle of the 20th century is characterized by increasing repertoire of names. It influenced on the qualitative and quantitative structure of the names. For a period of fifty years the list of the studied category of onyms was constantly changing. The specific weight of fund of frequency lexemes increased steadily. In 1951-1960 it was 22.34%, in 1961-1970 – 27.16%, in 1971-1980 – 29.75%, in 1981-1990 – 35.03%, in 1991-1998 – 36.65%. However at the end of the 19th century this process was also characterized by a rising rate, but the concentration of names was significantly different – in 1880-1890 it was only 6.07%, the set of lexemes was also different. Despite all the changes the frequency names cover a large part of carriers and provide quantitative and qualitative continuity of the repertoire.

Key words: personal name, anthroponym, onym, names, functioning, frequency, anthroponymic dynamics.

УДК 159.923:371.8(477.74)

Г. В. Сенник,

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова,
старший викладач кафедри української мови

ОСОБЛИВОСТІ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В ШКІЛЬНОМУ КОЛЕКТИВІ

Прізвиська є найбагатшим та найрізноманітнішим антропонімічним класом. Вони виникають у невеликих закритих колективах, де люди постійно спілкуються. Неофіційні іменування школярів становлять значний зріз антропонімічного простору, який за кількістю іменувань поступається лише прізвищам. Аналіз